

Ενα μικροσκοπικό θεατράκι με κολόνες όχι πάντα σε βολική μεριά. Θέσεις εν τούτοις αναπατικές, αν και όχι πάντα ευπρόστετες. Τοιμέντα, πέτρες στην είσοδο (στο φουρώμε μήπως), μια βαριά κόκκινη βελούδινη κουρτίνα, αλλά κι ένας φίνος κρυστάλλινος πολυέλαιος.

Όπως ήδη καταλάβατε, αν έχετε την παραμικρή ιδέα περί θεάτρου, βρισκόμαστε στα «off-off» αν και στην πραγματικότητα η Μαυρομιχάλη είναι ντιπέτ κέντρο Αθήνας.

Το έργο είναι δύο έργα που δεν κρατάνε πολύ, άρα καταφέρνουν να μη σε κουράσουν. Άλλωστε, είναι γραμμένα από μάστορες καὶ μεταφρασμένα ικανοποιητικά με ελάχιστες αντρήσεις, κι αυτές κομικά λόγω ιδιοτροπίας της γράφουσας.

Οι «μάστορες συγγραφείς» είναι ο **Αλαν Μπένετ**, ο υπεύθυνος για τα αρκετά «ψαγμένο», «ψυλλιασμένο» κ.λπ. μονόπρακτο «Η μεγάλη της ευκαιρία». Εξυπνο, αναλυτικότατο ως προς το χαρακτήρα της στάρλετ ηρωίδας, αλλά και ως προς τον κόδιο των παρασκηνίων του -φθηνού- θεάμπτος. Συγχρόνως, πικρό και διδακτικό. Ο άλλος συγγραφέας είναι το μεγαλύτερο ίώνας κεφάλαιο της αμερικανικής θεατρικής πρόζας, ο **Ντέιβιν Μάμετ**, που έχει κάνει και μερικές αξιόλογες ταινίες. Τίτλος του δικού του μονόπρακτου «Ενα κίρρυγμα». Δύο παπάδες που «μιλούν» πάτε μπροστά στην τηλεόραση, μασουλώντας τα ανθυγενένα περιεχόμενα δύο πλαισικών σακουλακίων και πάτε συμμετέχοντας

Επεσαν στα βαθιά και... κολύμπησαν

σε ένα τηλεοπτικό παιχνίδι. Βέβαια, αλλιώς ξεκίνα η κουβέντα τους και μπροστά στην αμερική πραγματικότητα ενός αμερικανικού Θεού, αλλιώς συνεχίζεται. Για να καταλήξει, όμως, πάντα στα τυπικά παραβε-

πεπειραμένη. Έχει από αυτά που διαβάζω στο πρόγραμμα και καλές σπουδές, πέραν των θεατρικών (κλασικού χορδ, τραγούδι κ.λπ.) και διαθέτει μια παλλόμενη ευαισθησία, σπαράζοντας την καρδιά μας με τα παθή-

ες. Γενικά, όλη η παράσταση είναι κινητολογικά όμεμπτη και αυτό δεν οφελεται μόνο στην άμεσα υπεύθυνη **Μαρία Γουλή**, αλλά και στην **Ολγα** που παρά την παιδική της εμφάνιση είναι και σκηνοθέτης με πυγμή και ιδέες.

Είναι και, όπως μαντεύω, η κινητήριος δύναμη της ομάδας. Στην οποία συμμετέχει (ρόλος «Γυναίκας Β'») και η **Κυριακή Καραλούκα**, η οποία όμως δεν έχει ευκαιρίες να μας δείξει τι μπορεί να κάνει. Θα περιέμενω.

Για τους δύο νέους που ανέλαβαν να υπερασπιστούν το θηριώδες κέιμενο του **Μάμετ** στο «Ένα κίρρυγμα», αλλά και μικρούς ρόλους στο μεγαλύτερο σε μήκος μονόπρακτο του **Μπένετ**, θα ήθελα μόνο να παρατηρήσω πώς έχουν προβλήματα φωνής. Κατ' άλλων «ώδον» νιαστής κ.λπ. είναι ικανοποιητικοί και παίζουν με καλούς ρυθμούς που είναι σπάνιο. Ομως, ο μεν **Γιάννης Λάζαρης** θα πρέπει να δουλέψει εντατικά το χχόχρωμα της φωνής του, ο δε **Γιάννης Υφαντής** θα πρέπει ν' ακούσει πώς μιλάνε οι γνωστοί καλοί μις θωτοποιοί στην... τηλεόραση. Γιατί οι τονισμοί του, ώρες ώρες, δεν θυμίζουν καν την ελληνική γλώσσα.

Με τα λόγα μέσα που πρέπει να είχε η ομάδα στη διάθεσή της, η σκηνογραφική και ενδυματολογική δουλειά του **Κωνσταντίνου Δάμαρη** και της **Κλειών Σχινάς** είναι αξιόλογη. Και ο **Ιάκωβος Δρόσος** που πρωταγωνίστησε στο μουσικό μέρος της παράστασης δεν χρειάζεται βέβαια συστάσεις. Οι επιλογές του είναι πάντα τελείες. Οπας και οι -δύσκολοι- φωτισμοί του **Παναγιώτη Μανούση**.

Για τη συμπαθέστατη και τόσο ευγενική αυτή ομάδα, δεν ήθελα να γράψω έτσι, δυο λόγια αβασάνιστα, γιατί και όλα τα παθήσια είναι φωνέρ πως βασανίστηκαν (αν κρίνουμε ακόμα και από την αυστηρά καλιτεχνική προσπάθεια που είναι φωνερή και στο πρόγραμμα που τους χάρισε η «Ελίξ») γ' αυτό και είδα δύο φορές την παράσταση και ελπίζω να μην τους κακοκάρδισα με τις παρατηρήσεις μου, γιατί έγιναν αποκλειστικά με τη διάθεση να βοηθήσουν και όχι να κρίνουν.

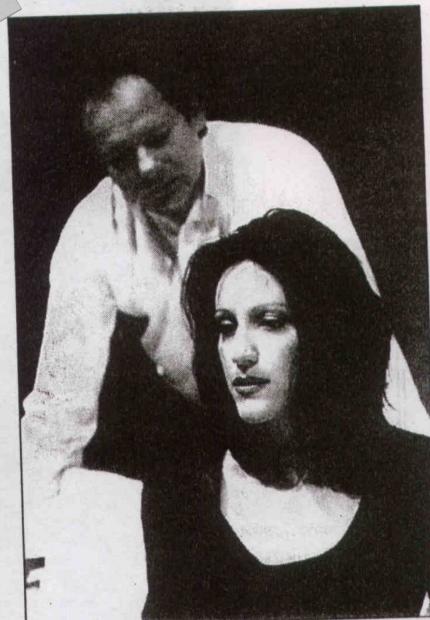
«Επίδειξη μόδας» στο σανίδι από τον Πίντερ

Το έργο του **Χάρολντ Πίντερ** «Επίδειξη μόδας» παρουσιάζει από χθες, ο Θεατρικός Οργανισμός «Νέος Λόγος», στο «Θέατρο της άνοιξης» (Γερμανικό 20, Μεταξουργείο).

Το έργο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 1962 στο Λονδίνο σε σκηνοθεσία των **Πίτερ Χολ** και **Χάρολντ Πίντερ**. Η διαχρονικότητα και το πόσο επίκαιρο είναι το έργο καταδείχθηκαν περήγραντα την περιστή χρονιά, όταν ένα νέο ανέβασμά του στο Λονδίνο σημείωσε μεγάλη καλλιτεχνική και εμπορική επίτυχη.

Το έργο ξεκινάει σαν μια συμβατική αστυνομική ιστορία. Δύο χώροι, δύο ζευγάρια, όπου το ένα μέλος του κάθε ζευγαρίου συνιστά απειλή για την ειρήνη του άλλου ζευγαριού. Ερατες πέρα από φύλο και τυπικούς συμβατικούς περιορισμούς, δένονται σε μια ιστορία όπου το κάθε πρόσωπο προσποτεί ενα κατσαρέψει από αποκρύψει από τους όλους τις βαθύτερες σκέψεις και συνιστούμετά του...». Η μετάφραση είναι του **Ερρίκου Μπελλί**, η σκηνοθεσία του **Φώτη Μακρή**, τα σκηνικά της **Κέλλυς Βρεττού**, η μουσική επιμέλεια του **Ιάκωβου Δρόσου**, οι φωτισμοί του **Τάσου Ζαφειρόπουλου**.

Ερμηνεύουν οι **Βαγγέλης Κτενάς**, **Γιώργος Σχινάς**, **Στέλλα Κρούσκα** και **Πέτρος Νάκος**.

Γιώργος Σχινάς και Στέλλα Κρούσκα σε σημείο της από την παράσταση «Επίδειξη μόδας».